

Ο διαπεραστικός ήχος που παράγεται από το πνευστό όργανο, την πίπιζα διαχέεται περισταφικά και επίμονα αγκαλιάζοντας τα σώματα των **"Βλάχων-βακχιστών"**, εκπνέσσοντας σε διέγερση όλες τις ζωογόνες ερωτικές δυνάμεις και συντηριάζεται απόλυτα με τον μουσικό βροντερό ήχο του βαρύτονου τύμπανου, δημιουργώντας ένα ρευστό ρυθμικό και απόλυτα δυναμικό περιβάλλον μέσα στο οποίο διαδραματίζονται τα δράματα, ο θάνατος, η γονιμότητα και η αναγέννηση της φύσης και των όντων.

Το ομαδικό γλέντι και μεθύσι, η πομπή, ο Πυρρίχος χορός, τα φλάμπουρα με τα γραφιστάστολιστα πορτοκάλια και οι γκλίστες (παράλληλες βλαχικών θυρών), η τσουχηρή σάπυρα, οι εισαχρόλογες και τα περάγματα, ο χωρίς σταματημό και αναπαυόχορος, η ακατάσχετη ονειροπόληση, τα πηδήματα και οι κραυγές, ο πανορθός με το υπερμέγεθος ομοίωμα φαλλού και τα κρουστικά που κρέμονται στο σκέλετο, οι θεατρίνοι που λένονται και "γελόια" με την ιδιόμορφη φάσηό τους (κατάδια δειμένα στις ασπίδες κόπτες σαν αρχαία σανδάλια, με τα κλαριά κισσού στο κεφάλι τους) και τις γκριμάτσες και τα καμώματά τους καταίδιοι **"βακχισμένοι σάτυροι"**, ο χορός του "πεθαμένου" που συμβολίζει την Ανάσταση της φύσης, τη νίκη της ζωής πάνω στο θάνατο, είναι λίγα από τα σημάδια που μαρτυρούν ότι ποτέ ο **"Γάμος"**, το πολυσήμαντο αυτό λαϊκό φαντάσμα είναι ένα αυθεντικό κατάλοιπο της πανάρχαιας οργιαστικής Διονυσιακής λατρίας.

Το σύνολο των δράσεων του εθίμου του "Βλάχου γάμου" με κορύφωμα την πομπή και την τελετή του "γάμου" την Καθαρά Δευτέρα, μέσα από τον **ομαδικό χορό** των μιπουλουκιών και τις **ρυθμικές ιαχές-επίκληση**, τα **μουσικά όργανα** που χρησιμοποιούνται όπως είναι το τύμπανο ή νταούλι και η πίπιζα (η οποία αποτελεί εξέλιξη του αιαλού), καθώς και τον **σκωπτικό διάλογο** ο οποίος εξελίσσεται με την παλαιά βλάχικη προφορά κατά την τελετή του γάμου μεταξύ των "συμπεθερών" του γαμπρού και της νύφης, μεταφέρει σημειολογικά στο σήμερο, την αρχαιότητα Διονυσιακή λατρεία, η οποία δραματοποιείται και εκνοποιείται με θεατρικό τρόπο με τον κυκλικό "χορό" του πεθαμένου ο οποίος αποτελεί το κορυφαίο δράμα του εθίμου.

Το ζευγάρι, ο γαμπρός και η νύφη, αποτελούν τον πυρήνα αυτής της σένας διεργασίας της γονιμότητας που αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της ζωής, με την ένωση, τον γάμο του αρσενικού με το θηλυκό, μαζί με όλους τους συμμετέχοντες Θηβαίους σε αυτή την εαρινή μετουσίωση, μεταμορφωμένους σε "Βλάχους", "Λιάπδες" και "Μακεδόνες".

ο Βλάχικος Τάμος της Θήβας

Τρικυνημέρη

20:00 Κεντρική πλατεία "πίνονται τα προζύμια". γλεντιόκοπη, ξενοχτι για τις χαρούμενες μέρες που θα ρθούν.

Κυριακή της Τυρνίσις

13:00 Οι "Καπεταναίοι" με τον "Πανούση" (υπηρέτη, το φλόμπουρο και τα τοπικά όργανα (νταούλι και πιπίξο) φέρνουν βόλτα στα βλάχικα κονάκια και συναθροίζουν τα παληκάρια του "μπουλουκού" τους βλάχους, Μακεδόνες, και Λιασιπές. Συγκεντρώνονται τα "μπουλουκία" στους κεντρικούς δρόμους και το απόγευμα χορεύουν στην πλατεία.

..Ή ο γαμπρός
που έρχεται
στο γάδαρο καβάρα,
φορεί τσαρούχια
από λαγό και
σκούφια από κοννάβι..

Καθαρά Δευτέρα

7:00 Σκούζα ο "σκάρος" (εγερτήριο, εωθινό).

8:30 Άναμα φωτιάς χωριστά σε κάθε "μπουλουκί" στο δρόμο του Επαμεινώνδα και στη θράκα της ψήσιμο της προτύρας (πίτας) της νύφης. "Πιρρίχιος" χορός παληκαριών γύρω στο την κάθε φωτιά. Γλέντι και χοροί ώσπου να αποτραβηχθούν οι βλάχοι.

13:00 Τα "μπουλουκία" έχουν συγκεντρωθεί στο γραφικό ξεκκλησι της Αγίας Τριάδας για φαγητό και για τις στερνές ακοιτούρες της γαμήλιας πομπής και της τελετής του "γάμου". Όλοι μαζί οι βλάχοι στρώνουν καινού τραπέζι με νησίσια φαγητά (τουρσιά, ελιές, παραμά, χαλβά και λογάνες) τα οποία μοιράζονται μαζί με τους επισκέπτες και τσουγκρίζουν μαζί τους τα ποτήρια με το διαλεχτό κρασί της Θήβας.

15:00 Εξόνημα (από Αγία Τριάδα) της "πομπής" για το κέντρο της πόλης, που 'ναι τα "κονάκια" των συμπεθερών πάνω σε δύο ράχες (καλύβες).

16:00 Άφιξη "πομπής" (απ' το μεγαφάνα εξήγηση του εθίμου και βλάχικα τραγούδια από τα δύο συμπεθεριά). Ακούμπημα παρκιόν "νύφης" στη βόρεια καλύβα. Βλάχικος χορός (το κάθε μπουλουκί χωριστά). Ξύρισμα του γαμπρού με το σχετικό τραγούδι. Ακολουθεί ο διάλογος των συμπεθεριών για την προίκα της νύφης. Αφού δοθεί το "παναπρόικι" γίνεται ο γάμος.

18:00 Χορός του "πεθαμένου" (προχριστιανικό κατάλοιπο) και στη συνέχεια χοροί και γλέντι. Το ξεφάντωμα της χαράς (κέφι-γλέντι-χορός) κρατά μέχρι τα χαράματα της επομένης ημέρας.

